

Klaverbld

Gamen leven kleur geven

Een bijzonder gul jubileumcadeau

Bleken, wringen, schrobben - bewoners halen herinneringen op aan wassen

Op hoge leeftijd een nieuwe hobby ontdekken

Anne-Marie van Dongen vertelt over de rustgevende bezigheid van 'ons mam'

Een kijkje in elkaars keuken

Collega Hayget kijkt een ochtendje mee bij Suzan van Het Laar en andersom

Op de cover: Wassen zoals dat vroeger ging

Inhoud

Voorwoord	3
Volop nieuwe activiteiten en materialen voor bewoners	4
Kijk, lees, luister en volg	6
Op hoge leeftijd een nieuwe hobby ontdekken	8
Korte berichten	10
Een bijzonder gul jubileumcadeau	12
Een kijkje in elkaars keuken	14
Ons doel is om moeder op nummer 1 te zetten tijdens elk bezoek	16
Vrijwilliger aan het woord	18
Ontdek de Zorg	19
Corona - meer dan een jaar in ons midden	20
Een duik in de wereld van de ondernemingsraad	22
Prijspuzzel	23
Welke spullen maken mij blij?	24

Pag 4 Volop nieuwe activiteiten en materialen

Pag 8 Een nieuwe hobby ontdekken

Pag 10 Besteding van een gulle gift

Pag 12 Een bijzonder gul jubileumcadeau

Colofon

Het Klaverblad is een uitgave van Amaliazorg voor medewerkers en vrijwilligers. Wij bieden zorg-, welzijns- en woon-diensten aan ouderen in vijf woonzorgcentra. Circa 500 betrokken medewerkers en 200 vrijwilligers zetten zich dagelijks in om hun leven kleur te geven. Amaliazorg wordt gevormd door de woonzorgcentra Kempenhaeve en Blijendaal in Oirschot, Catharinenberg in Oisterwijk, Hof van Bluyssen in Asten en Van Haarenstaete in Mariaheide.

(Eind)redactie: Bernadette Adriaans, Carin van der Vleuten, Thea Cichy en Anneloes van Erp

Aanleveren kopij voor volgende editie vóór 1 juli 2021 via communicatie@amaliazorg.nl

Pag 20 Corona - meer dan een jaar in ons midden

Pag 24 Welke spullen maken mij blij?

Deze editie: prijspuzzel
Win een VVV-cadeaukaart van € 25,-

Kijk snel op pagina 23 →

Er komt meer licht en lucht om ons heen

De afgelopen ochtenden word ik wakker van het fluiten van de vogels. Niet alleen de kalender geeft aan dat het lente is. Het is ook te horen. Wat voelt het fijn om te weten dat er letterlijk weer meer licht en lucht om ons heen komt. Het fluiten van de vogels en het tikken van de specht tegen de boom geven het gevoel van frisheid en vernieuwing.

Daarbij is het inmiddels zo, dat alle bewoners en heel veel medewerkers gevaccineerd zijn tegen Corona. Ook dit geeft een fijn gevoel. Immers, we sluiten hiermee een jaar van verdriet en onzekerheid af en staan aan een nieuw begin. Hoe mooi vloeit dit nu allemaal samen.

Een nieuwe tijd

Ik verwacht dat de overheid de komende maanden alles op alles zal zetten om zoveel mogelijk mensen in onze maatschappij te vaccineren en dat we daarna weer in een nieuwe tijd komen.

Met elkaar hebben we geschiedenis geschreven. Ik hoop later het verhaal van Corona aan mijn kleinkinderen te kunnen vertellen en hoe trots ik was op ons allemaal. Op hoe wij dit samen hebben doorstaan en nog steeds fier rechtop staan. Ook al was het bij tijden heel moeilijk en verdrietig.

Goede hoop

Het lijkt wel of er een zekere kracht in ons zit, die in moeilijke tijden naar boven komt en ons sterker maakt. Ik zie bij veel mensen vermoeidheid en de behoefte om leuke dingen te doen, elkaar weer een knuffel te kunnen geven, op vakantie te kunnen gaan en bijvoorbeeld lekker uit eten te kunnen in een restaurant. Alles wat zo gewoon was, weer terug te krijgen.

Ik heb goede hoop dat dit nu niet meer zo lang op zich zal laten wachten. Zodra het kan en mag, willen wij als Amaliazorg stilstaan met elkaar bij de periode van verdriet en herdenken wat er gebeurd is. Maar aansluitend vieren, naar ik hoop, dat wij bevrijd zijn van het virus.

Zodra dit uitzicht reëel wordt, ontvangt u van ons bericht hierover, want wij willen dit graag doen met de bewoners, hun naasten, de vrijwilligers en alle medewerkers.

Blijf genieten

Vooralsnog hoop ik dat u van de kleine dingen, zoals het fluiten van de vogels en het mooie lenteweek kunt genieten. Net zoals ik.

Warme groet,

Han Hendrikse

Directeur-bestuurder

Volop nieuwe activiteiten en materialen voor bewoners

Er was lange tijd sprake van onduidelijke landelijke wetgeving waardoor het niet helder was of het leveren van voetzorg, zoals nagels knippen bij bewoners in het verpleeghuis, door de zorgorganisatie geregeld moest worden. Uiteindelijk gaf het Zorginstituut hier duidelijkheid over. Dit was inderdaad een taak van de zorgorganisatie.

Toen duidelijk werd hoe het precies zat met de pedicurekosten heeft Amaliazorg in overleg met de cliëntenraad, een regeling opgesteld voor alle bewoners die ten onrechte de pedicurekosten zelf hebben betaald. Bewoners/vertegenwoordigers hebben de mogelijkheid gekregen om gemaakte kosten terug te vorderen. Maar omdat bonnetjes niet altijd bewaard zijn gebleven, is afgesproken dat Amaliazorg het restant van het voor restitutie gereserveerde bedrag ten goede zou laten komen aan een welzijnsinvestering voor de bewoners. Dit bedrag zijn we intern de 'pedicuregelden' gaan noemen. Een bedrag dat we nu een welzijnsbestemming mochten geven.

Elke locatie (Blijendaal en Kempenhaeve samen) heeft een plan gemaakt voor de besteding van de pedicuregelden. De cliëntenraad heeft met deze plannen ingestemd. Graag nemen we u mee in welke materialen hiermee aangeschaft zijn of worden. En welke activiteiten ermee mogelijk worden.

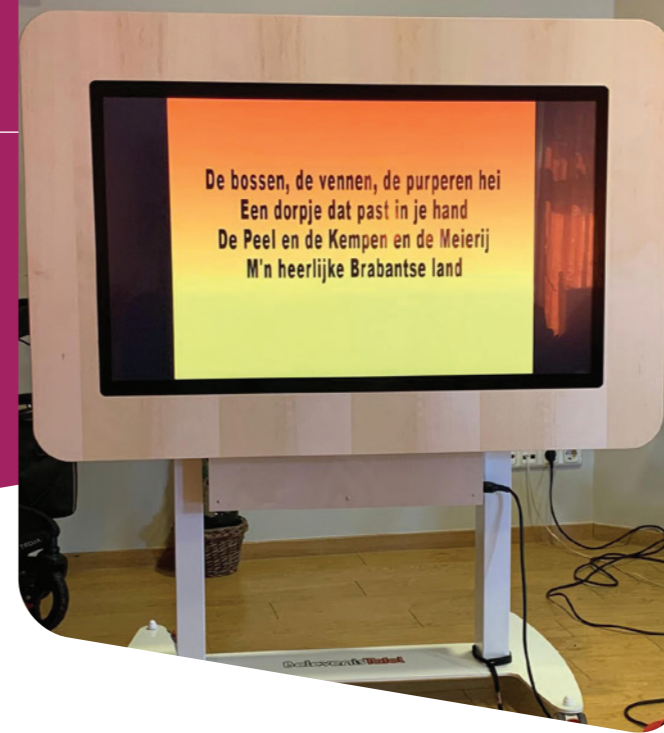
Schommelen, fietsen en klanken maken

Bij Catharinenberg komt er een heel palet aan 'nieuwe' activiteiten en materialen in de loop van dit jaar:

- Er is een **tweedehands duo-fiets** aangeschaft. Dit is een gebruikte, maar in zeer goede staat verkerende duo-fiets. Hiermee wordt de oude duo-fiets vervangen

die volgens de fietsmaker versleten was. Er kan dus weer volop gefietst worden.

- Tijdens de klankconcerten (zie pg. 10) hebben we de positieve effecten van klankschalen mogen ervaren. De gebruikte **klankschaalinstrumenten** zorgen voor diepere ontspanning en blijdschap. Ook zorgt het voor het ophalen van herinneringen van vroeger bijvoorbeeld door associaties die de geluiden oproepen. Bovendien wordt het zelfbeeld versterkt, omdat bewoners de instrumenten zelf gebruiken en ervaren dat zij zelf bepaalde geluiden maken. Genoeg goede redenen dus om zelf klankschalen aan te schaffen.
- Zachtjes wiegen onder de tonen van aangename muziek blijkt voor veel mensen met dementie een ultieme manier te zijn om tot rust te komen. Door de zachte schommelbeweging van een **schommelstoel** wordt endorfine aangemaakt, een chemische stof van het eigen lichaam (een neurotransmitter) waarvan bekend is dat het de stemming verbetert en pijn vermindert. Ook heeft schommelen een kalmerende werking op prikkelverwerking bij dementie.
- In de loop van het jaar wordt er een **snoezelruimte** ingericht voor 1-op-1 aandacht voor bewoners. Snoezelen heeft een kalmerend effect en prikkelt de belangrijkste zintuigen: het gehoor, het zicht, de reuk, de tast en de smaak. Door deze zintuigen selectief te prikkelen, kunnen bewoners emoties en gevoelens uiten. We willen dat deze ruimte een gevoel van geborgenheid en veiligheid geeft. De ruimte is ook te gebruiken door familie. In de ruimte komen diverse materialen te liggen met elk een eigen effect. Aromatherapie, warme doeken en massage-spullen zorgen voor een diepere ontspanning. De klankschaalinstrumenten en de schommelstoel krijgen ook een vaste plek in deze ruimte.

Kijken, luisteren en actief bezig zijn

De **BelevenisTafel** biedt spelletjes, muziek en herkenbare gespreksstof. De BelevenisTafel helpt bij het op gang brengen van een gesprek, door gespreksonderwerpen van vroeger aan te bieden. Er zijn verschillende praatplaten, oude reclames en het journaal van vroeger met het herkenbare polygoongeluid. Het is ook mogelijk om privéfoto's, -video's en -muziek te tonen. De televisie kan horizontaal als tafel gebruikt worden, maar ook verticaal als een gewone televisie. Deze BelevenisTafel is aangeschaft door Kempenhaeve. Gespecialiseerd medewerker welzijn Lynn Witlox vertelt: "Bewoners vinden de muziek die erop staat erg leuk. Het zijn herkenbare liederen van vroeger met een filmpje of songtekst. We gebruiken het ook veel om herinneringen op te roepen via afbeeldingen van vroeger. Het onderdeel spreekwoorden en gezegdes vinden de bewoners heel leuk." Van Haarenstaete wil ook een digitale activiteitentafel aanschaffen. De keuze volgt binnenkort. Voor Blijendaal wordt gekeken of er een kleinere versie van de BelevenisTafel aangeschaft kan worden.

Verse bloemen plukken en knuffelen met een konijn

In de mooie tuin van Hof van Bluysen komt een **belevenistuin**. Een tuin die bewoners en familie, maar ook deelnemers van de dagactiviteiten een heuse buitenbeleving geeft met groente, bloemen en kleine dieren zoals kippen en konijnen.

Een beleving die ook een activiteit kan vormen door mee te werken in de moestuin, door bloemen te plukken voor een mooi bloemstuk, door de dieren te verzorgen of door met het fruit of de groente uit de moestuin een lekkere maaltijd of tussendoortje te maken op de woongroep of bij de dagactiviteiten. Vrijwilligers en wellicht bewoners van ORO verzorgen het onderhoud. Bewoners en deelnemers van de dagactiviteiten kunnen een steentje bijdragen. De 'pedicuregelden' worden gebruikt om de dieren aan te schaffen, hokken te maken, tuingereedschap aan te schaffen, voer, inentingen voor de dieren, bestrating, verlichting en graafwerkzaamheden. We hopen dit voor de komende zomer gereed te hebben.

De bewoners, hun naasten, medewerkers en vrijwilligers gaan aan al deze activiteiten en materialen veel plezier beleven.

Door ons getipt

Kijk, lees, luister en volg

Kijk

The Father is een fascinerend portret van een man die zijn grip op de realiteit aan het verliezen is.

De briljante vertolking van Anthony Hopkins (The Silence of the Lambs, The Two Popes) laat je geen moment los. Olivia Colman (The Crown, The Favourite) als zijn dochter Anne, maakt zowel haar onmacht als haar liefde tastbaar. Anne zoekt opnieuw een verzorgster voor haar dementerende vader Anthony, die steeds weer alle hulp afwijst. Ze wil er zeker van zijn dat er goed voor hem gezorgd wordt wanneer zij er niet is. Voor Anthony is niet meer duidelijk wat echt is en wat zich in zijn hoofd afspeelt. We beleven het verhaal door zijn ogen en voelen zijn verwarring. Zijn vertrouwde omgeving blijkt niet meer zo vertrouwd.

The Father won de publieksprijs op het Filmfestival van San Sebastián. Hopkins wordt alom geprezen voor zijn verbluffende prestatie en getipt voor een Oscar. Florian Zeller verfilmde zelf zijn gelauwerde toneelstuk dat, onder andere, op het West End en Broadway te zien was.

Winnen!

We mogen drie Pathé Thuis bonnen weggeven waarmee je deze film kunt bekijken. Wil je kans maken? Stuur dan een mail naar communicatie@amaliazorg.nl

Luister

In de Happy@Work Podcast krijg je praktische en concrete tips om direct jouw (werk)geluk te vergroten.

Het zijn toegankelijke afleveringen met onderwerpen die voor veel mensen herkenbaar zijn. Bijvoorbeeld 'Zo heb je 100% vakantie, ook als je thuisblijft', 'Het maximale uit je leven halen kan niet zonder verdriet' of 'Waarom voor jezelf zorgen zo lastig is'.

Scan de QR-code om de podcast te beluisteren of ga naar www.empowermentcompany.nl/happywork-podcast/

Winnaars

Vorige keer mochten we twee boeken van Huub Buijssen weggeven. **'Het hart wordt niet dement'** is gewonnen door **Anneriet van Ham**. **'Geluk komt nooit alleen'** is gewonnen door **Wilma Versteijnen**. (De boeken zijn naar jullie op weg.)

Winnen!

We mogen één exemplaar weggeven van **'Opgewekt naar de eindstreep'**. Wil je kans maken? Stuur dan een mail naar communicatie@amaliazorg.nl

Volg

De groep **'Anders kijken naar dementie'** op Facebook. Er is in de omgang met mensen met dementie heel veel winst te halen wanneer je meer kennis hebt over de werking van het brein, over communiceren, over contact maken. Daar besteedt deze groep meer aandacht aan door informatie over dementie in de vorm van artikelen, ervaringen en verhalen te delen.

Lees

Het allerlaatste dagboek van Hendrik Groen. Voor iedereen die wil weten hoe het met Hendrik Groen gaat na zijn eerdere dagboeken.

Vanwege de sluiting van het verzorgingshuis in Amsterdam-Noord is Hendrik Groen overgeplaatst naar Bergen aan Zee. De Oud-Maar-Niet-Dood-club is uit elkaar gevallen. Af en toe is er een Omanido-reünie waarbij het ouderwets gezellig wordt en de drank ruimhartig vloeit, maar verder is er niet veel meer om naar uit te kijken. Hendrik moet constateren dat de tijd niet meer zo mild voor hem is: hij wordt steeds vergeetachtiger en begint het overzicht te verliezen. Dat levert het nodige gestuntel op. Hij besluit opnieuw een dagboek bij te gaan houden in een poging weer wat meer grip op de werkelijkheid te krijgen. En anders kan hij er in ieder geval nog eens nalezen wat hij allemaal vergeten is. Het leven wordt er niet aangenamer op als ook in Bergen aan Zee het coronavirus alles op zijn kop zet. En helaas is er geen Evert meer om er foute grappen over te maken, al doet de voorheen zo brave Hendrik zijn best om zijn vriend hierin te evenaren. Gelukkig heeft hij nog drie trouwe vrienden over om hem op het rechte pad te houden: Leonie (88), Frida (10) en Juffrouw Jansen (4). Die laatste is zijn hond, het afscheidscadeau van Evert. Samen met deze bondgenoten slaapt Hendrik zich opgewekt naar de eindstreep.

Paperback € 20,00
Luisterboek € 14,99

Op hoge leeftijd een nieuwe hobby ontdekken

Anne-Marie van Dongen was verbaasd toen ik haar uitnodigde voor een interview. Die bescheidenheid typeert Anne-Marie, maar het verhaal wat zij te vertellen heeft is wel degelijk heel bijzonder. Haar moeder Cisca van Dongen - Habraken is een van de bewoonsters van woongroep 't Hofke in Kempenhaeve. Zeven jaar geleden kreeg Cisca de diagnose Alzheimer. Anne-Marie vertelt: "Toen ons pap in 2015 overleed werden de avonden voor ons mam wel erg lang." Samen met Cisca zocht Anne-Marie naar bezigheden om de avonden in te vullen. De zus van Cisca kleurde mandala's (cirkelvormige figuren met symmetrische elementen). "Dat leek me ook wel wat voor ons mam."

Dus ging Anne-Marie op zoek naar een klein boekje met mandala's om uit te proberen of het kleuren iets voor Cisca was. "Ons mam vond het in eerste instantie kinderachtig. Totdat ze me opeens vertelde dat ze een hele avond mandala's had gekleurd, omdat er niets op televisie was." Vanaf dat moment had ze de smaak te pakken.

Hobbytafel

Cisca is na haar verhuizing naar Kempenhaeve nog steeds vaak aan het kleuren. Op haar kamer heeft ze

een hobbytafel. Dat is een klein tafeltje met een stoel wat precies achter haar bed past. Daarop liggen haar kleurpotloden - kleine potloden, want die kleuren voor haar het fijnst - en verschillende kleurboeken. Daar zit ze regelmatig.

"Elke keer als ik op bezoek kom, dan neem ik iets mee. Vouwblaadjes, een tekenblok of kleurplaten. Pas heb ik uitgeprinte kleurplaten meegenomen van pauwen. Ze is dol op de pauwen die in de tuin lopen." Elke maandag en donderdag komt Anne-Marie op bezoek.

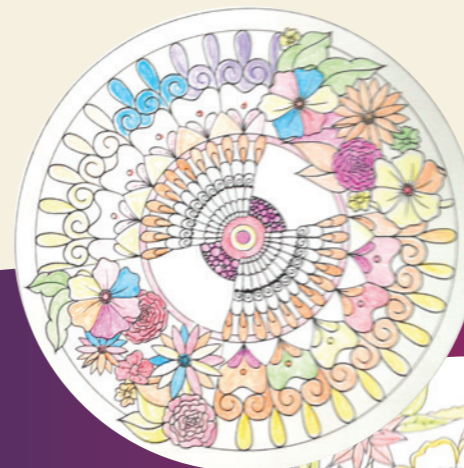
Dat weet Cisca precies. "Dan laat ze me zien wat ze in de tussentijd gekleurd of gehaakt heeft." Als Cisca druk of onrustig is, dan ontspant ze door te kleuren. "Het is ontzettend fijn dat we deze bezigheid hebben gevonden. Het is voor haar een veilige ruimte waarin ze even helemaal tot rust kan komen."

Eigen geur

De familie heeft gezorgd dat de 'eigen geur van Cisca' als het ware in haar kamer hangt. Dat hebben ze gedaan door zoveel als mogelijk spullen vanuit haar voormalige huis mee te nemen zodat het herkenbaar is voor haar. Zo heeft ze haar eigen dekbed en haar vertrouwde spreij meegenomen. "We hebben heel veel foto's af laten drukken. Een aantal van deze foto's heeft ze nu rond haar hobbytafel gezet zodat ze als het ware tussen haar familie in kan kleuren." Er staan zoveel foto's dat de arts verbaasd zei: "Het hangt hier wel erg vol met foto's". Maar Cisca voelt zich er thuis en dat is het waar het om gaat.

Babysokjes en pannenlappen

Cisca is een bezige bij. Naast kleuren, is ze ook actief met haken. Haken en breien deed ze als kind al heel veel. "Ik heb gestimuleerd om dat te blijven doen. Breien lukt nu helaas niet meer, maar ze haakt nog volop.", vertelt Anne-Marie. "Ze had, toen ze nog thuis woonde en ze het nog kon, babysokjes gebreid. Daarvan heeft ze een paar aan een medewerkster gegeven die in verwachting is. Ze heeft kleedjes voor in de huiskamer gehaakt en volop pannenlappen." Cisca geeft letterlijk kleur aan de woongroep door al haar maaksels en Anne-Marie weet dit op een mooie manier te stimuleren. Anne-Marie wil als tip meegeven om al voor de verhuizing te proberen om een mooie bezigheid te zoeken waarin de naaste zich terug kan trekken.

Cisca van Dongen - Habraken is dol op de pauwen die in de tuin lopen

Besteding van een gulle gift

In het vorige Klaverblad berichtten we dat de familie van een overleden bewoner van woongroep De Vennen van Catharinenberg het mooie bedrag van 1.000 euro schonk. Dit deden ze vanwege de goede zorgen in de afgelopen jaren. De medewerkers hebben de tijd genomen om na te denken en te overleggen over de besteding van dit prachtige bedrag.

“Zo’n mooi bedrag krijg je niet heel vaak.”, geeft collega Will Verboven aan. Uiteindelijk was de kogel door de kerk en hebben ze een rits aan hele mooie spullen aangeschaft.

Om te beginnen een Wonderfoon: een ouderwetse telefoon met draaischijf die een herkenbaar nummer van vroeger door de hoorn laat schallen als een bewoner een nummer draait. Er is meer aangeschaft zoals een robothond, een Reborn babypop, een bewegings-sensor met vogelgeluiden, spellen en een draagbare muziekdoo. Bovendien is de gang van de woongroep aangekleed door 10 oude platen die op de woongroep lagen in te lijsten. Ook het mooie gedicht ‘Ons Moeders Durre Schort’ hangt nu in een lijst te pronken. Will vertelt: “We zijn erg trots en dankbaar dat we dit allemaal dankzij de gift konden aanschaffen. Ik merk nu al dat de Reborn babypop en de robothond favoriet zijn bij de bewoners.” Namens het hele team van De Vennen: “Dank u wel!”.

Klankconcerten

Mede dankzij de ondersteuning van “Stichting Brentano”, hebben de bewoners van Catharinenberg de weldadige werking van een klankconcert mogen ervaren. Op iedere afdeling is professionele klankmusicus Lian van Roozendaal geweest.

Bewoners konden ‘proeven’ van de klanken, maar ook zelf klanken maken. Er waren diverse positieve reacties te zien en te horen bij de bewoners. Zo was er een bewoonster die echt een ‘boost’ kreeg van de volle, ruimtelijke klanken die ze zelf maakte met een xylofoonachtig instrument. Een andere bewoonster ging helemaal op in de zoemende trilling die een klankschaal veroorzaakte. Bij meerdere bewoners riep het

instrument dat het geluid van de zee voortbracht, herinneringen op aan vroeger. Het “klankbad” had ook een heilzame werking voor mensen die bedlegerig waren. Zij ontspanden zichtbaar, naarmate hun kamer gevuld werd met subtiele, prachtige geluiden.

We zijn bij Catharinenberg zo enthousiast geraakt, dat we een basisset instrumenten hebben aangeschaft. Hiermee kunnen we individueel werken met onze bewoners en deze prachtige klanken en hun weldadige werking voort blijven brengen in huis.

Iris Kaashoek, Anneriet van Ham en Marjon Dubelaar
Gespecialiseerd medewerksters welzijn

Gedicht: Ons Moeder Durre Schort

Van ons moeder durre schort
wil ik oe iets vertellen
hij is heel simpel mar veul meer
as heel veel dure vellen

Ons moeder durre schort
die was maar van katoen
die droeg ze alle daogen
zo was ze in heuren doen

Ons moeder droeg unne schort
unne bonte dur de week
unne witte veur de zondag
die dan wel deftig leek

Ik zie ons moeder durre schort
mee brood ertegen aon
daor tikte ze dan un kruiske tegen
eer zou ze nie aon 't snijen gaon

Ons moeder durre schort
daor kroop ik gere onder
als ik verleegeen waar van meensen
of bang van hel of donder

Onder ons moeder durre schort
mar dè wier ons nooit gezee
zaat ieder jaor un kiendje
van die zorg han wij ginne weet

Ons moeder hee op durre schort
al hil we luiers opgespeld
d'n eene kleine was nog nie droog
of van den andere war ze uitgeteld

Mee ons moeder durre schort
onder aon de rechtse tip
poetste ze onze ooren
of veegde ze kruimels van ons lip

Ons moeder durre schort
was altijd bij de haand
we veegde er ons neus aon aaf
we waren vaste klaant

In ons moeder durre schort
de he'k nog nie verteld
werden de boonen in gepeld
en de erpels in gescheld

In ons moeder durre schort
de waar vroeger zo gesteld
wier op iedere vrijdagavond
m'n bruurs hun weekgeld in geteld

As ons moeders durre schort
tot op dun draod toe was versleten
was hij als stof- of schoteldoek
bij langenaog nog niet versleten

Onder ons moeder durre schort
leefde een tevreëen ziel
die alles aon hierboven liet
ok as er wè te treuren viel

Onder ons moeder durre schort
zaten nie de duurste kleren
mar klopte er un heel goei hart
waor wij nog veul van kunnen leren

En ons moeder durre schort
daor liep ze mee nar de kippen
gaow efkes kijken gaon
en zo liet ze dur eieren er in glippen

Op ons moeder durre schort
werd ons het bidden nog geleerd
nauw draogen ze nimmer zonne
schort
en lijkt bidden haost wel verkeerd

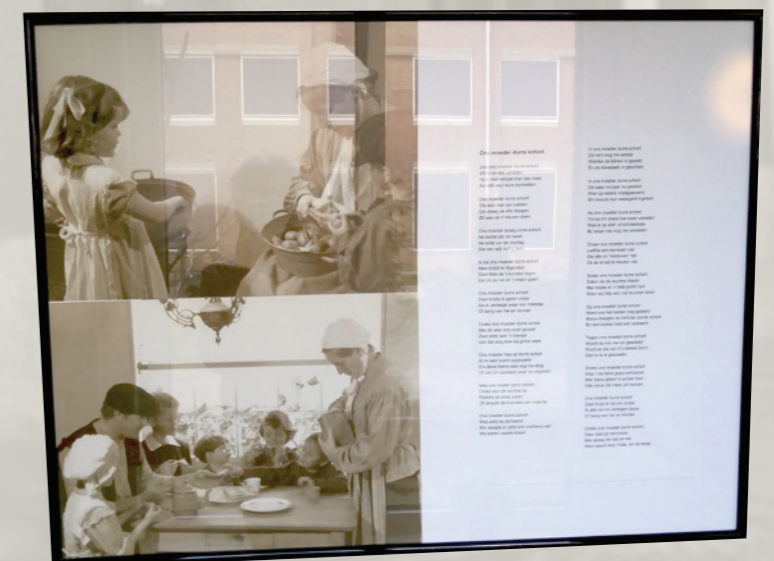
Tegen ons moeder durre schort
wordt de mik nie mir gewee'en
want as ie van de bakker komt
dan is ie al gesnee'en

Onder ons moeder durre schort
was 't as kind goed vertoeven
mar nou geleuf ik echter toch
de'k 't nou nie meer zou hoeven

Ons moeder durre schort
daor kruip ik nie mir onder
ik ben nie meer verlegen nouw
of bang van hel en donder

Onder ons moeder durre schort
Daor zaat gin feministe
Mar gezag dè had ze wel
Heur woord was 't liste en dè wiste

Ingelijst gedicht

Er zijn verschillende versies van dit gedicht met ander dialect. We hebben voor deze gekozen, maar er zijn vast nog andere versies met net een wat ander dialect.

Een bijzonder gul jubileumcadeau

12^{1/2}

“Dat vind ik zo mooi, als de bewoners het naar hun zin hebben!”

Op 1 januari 2021 vierde Hennie Manders dat ze 12,5 jaar bij Hof van Bluysen werkt. Een koperen jubileum. Dat is een feestje waard! Helaas was het door corona lastig om iets met alle collega's te doen, vandaar dat Hennie met het mooie idee kwam om het feestgeld in te zetten voor een cadeau / activiteit voor de bewoners. Ze vertelde: “Ik geniet er zo van als ik zie dat bewoners het naar hun zin hebben!”

Als 11-jarige fietste Hennie door Asten langs Hof van Bluysen en ze dacht toen al: “Daar wil ik werken als ik groot ben!” Hoe mooi is het dat die gedachte op 1 juli 2008 werkelijkheid werd. Ze stuurde een open sollicitatie waarin ze aangaf ‘iets in de huishouding te kunnen doen’. Binnen 14 dagen was ze aan de slag. Om er uiteindelijk ook allerlei voorkomende werkzaamheden te doen. Ze heeft onder andere in de huiskamer, de refter en de huishouding gewerkt. Ze is van alle markten thuis! Sinds twee jaar is de wasserij haar vaste werkplek.

Jubileumgeld

En nu mocht ze een cadeau of activiteit bedenken voor de bewoners om haar jubileumgeld aan te besteden. Na enig denkwerk ontstond het idee om een foto-/ filmcamera aan te schaffen waarmee de medewerkers van Hof van Bluysen zelf filmpjes kunnen maken die aansluiten bij de beleving van bewoners. Deze filmpjes kunnen ze dan weer laten zien op de Qwiek.up.

Zo werd het idee geboren om een filmpje op te nemen over het wassen in vroegere tijd, waar bewoners naar kunnen kijken en herinneringen bij op kunnen halen.

Sunlight zeep

Tegenwoordig staan in de wasserij de elektrische apparaten te rammelen. Vroeger, in de jeugd van de bewoners, kwam er voornamelijk handwerk aan te pas. De oude schorten werden tevoorschijn gehaald, het wasbord, de kuip, de klassieke Sunlight zeep, collega Nelly van de Mortel werd opgetrommeld om de was mee uit te wringen, de was werd buiten gehangen, op de bleek gelegd en via een gietijzeren strijkijzer weer kreukvrij gemaakt.

Mooi, schoon en fris

In die goede oude tijd was het hard werken, maar ook in deze tijd vindt Hennie het fijn dat ze er aan bij kan dragen dat de bewoners er verzorgd uitzien als ze weer mooie, schone, fris gewassen kleding aan hebben. Dan is ze trots en tevreden! Ze vindt het mooi dat ze een wasservice aan de bewoners kan bieden. Ze komt iedere dag met veel plezier naar haar werk.

Hennie, namens de bewoners, bedankt voor het mooie cadeau! En namens alle collega's: We hopen dat je nog lang onze collega mag zijn!

De Qwiek.up

De Qwiek.up is een soort beamer, speciaal gemaakt voor de toepassing van belevingsgerichte zorg. Het projecteert beelden op het plafond of op de muur, ondersteund met (rustgevende) muziek en geluid. Het product is erop gericht om bewoners enerzijds mentaal te activeren, maar anderzijds ook juist te laten ontspannen wanneer de situatie hierom vraagt. Er zijn diverse modules beschikbaar (concert, natuur, bewegen), maar er is ook een USB-aansluiting om eigen filmpjes op af te spelen of foto's te laten zien. Bij Catharinenberg, Hof van Bluysen en Van Haarenstaete is een Qwiek.up die door zowel medewerkers, vrijwilligers als familie, vrienden en bekenden ingezet mag worden voor de bewoners.

Uitwisseling van studenten

Hayget Yohannes Asenai is eerstejaars Beroeps Begeleidende Leerweg (BBL) -student Verzorgende IG bij Catharinenberg. Dat is een combinatie van werken in de praktijk en leren. De theorie leert ze bij het ROC Tilburg. Een onderdeel van de studie is een uitwisselingsstage. Hierdoor kunnen de studenten over de grenzen van de eigen organisatie heen kijken. Hayget heeft onlangs een kijkje in de keuken van medestudente Suzan Smeets genomen die bij ouderenzorginstelling Het Laar in Tilburg werkt. Daarna heeft Suzan een ochtend meegekeken bij De Bosrand. Hayget en Suzan kregen de opdracht om te observeren op welke wijze de zorgvisie in de praktijk tot uiting komt en zij hebben een verbetervoorstel gedaan. We spraken Hayget over haar ervaringen.

De ervaringen van Hayget

Positieve punten bij Het Laar

- 👍 Elke collega heeft eigen tablet en kan daarop het zorgplan lezen en rapporteren
- 👍 Grote kamers waar bewoners het leuk lijken te vinden
- 👍 Om 11 uur een gezamenlijke overdracht met alle collega's (leerzaam)
- 👍 Ik zie de zorgvisie op de werkvloer terug

“Ik vond het ontzettend leerzaam om mee te kijken. Het zou goed zijn als dit bij alle opleidingen een vast onderdeel wordt.”

Aanbevelingen voor Het Laar

- 👉 Het geluid in de bewonerskamers dat aangeeft dat iemand anders hulp nodig heeft vond ik hard en storend. Dit geluid zou de bewoner niet of nauwelijks mogen horen.
- 👉 Het zorgpersoneel heeft veel en verantwoordelijk werk. Zij helpen ook mee in de huiskamer als dat nodig is met het begin van het ontbijt (bijvoorbeeld het eten klaar zetten voor bewoners na de verzorging). Ik vind het te veel.

Hayget vertelt ontzettend enthousiast over haar uitwisseling: “Bij Het Laar heb ik tussen 7 uur en 11 's morgens meegelopen met Suzan. Wat me direct opviel? Het is een hele grote organisatie met heel veel personeel.

Wat ik positief vond is dat de zorgmedewerkers allemaal een eigen tablet hebben waardoor ze direct in het zorgplan kunnen kijken en protocollen kunnen opzoeken. Wat ik minder fijn vond is dat er volgens een heel strak schema gewerkt wordt. Om 10 uur 's morgens waren alle bewoners al aangekleed. Het voelde voor mij heel haastig. Dat komt omdat de medewerkers daar taakgericht werken. Wij werken belevingsgericht. Wat mij aansprak waren de leefcirkels. Dat is zorgtechnologie waardoor de bewoners veel bewegingsvrijheid op maat hebben ofwel aangepast aan de individuele bewoner. Dat zou voor ons ook een mooie aanvulling zijn.

Het was ontzettend leuk en leerzaam om bij Het Laar mee te mogen kijken.”

De ervaringen van Suzan

Positieve punten bij Amaliazorg

- 👍 Als bewoners willen uitslapen, geen probleem
- 👍 Directe communicatie door medewerkers
- 👍 Geen voelbare hiërarchie
- 👍 Om 10 uur deden we een gezamenlijke koffiepauze met de bewoners
- 👍 Veel aandacht voor persoonlijke wensen bewoners
- 👍 Ik zie de zorgvisie op de werkvloer terug

“Bij Amaliazorg zijn de medewerkers in de eerste plaats aan het zorgen. Het voelt voor de bewoners niet alsof de medewerkers aan het werk zijn of werkdruk hebben.”

Aanbevelingen voor Amaliazorg

- 👉 Er worden geen natte doekjes gebruikt bij bewonerstoiletten, enkel wc-papier.
- 👉 Proshield (huidbeschermende zalf) wordt enkel op voorschrift gegeven aan de bewoner. Bij Het Laar gebruiken we Proshield eerder.
- 👉 Tanden poetsen gebeurt voornamelijk in de ochtend, terwijl ik vooral het poetsen in de avond belangrijk vind.

Wij bespreken deze aanbevelingen in het team en gaan ermee aan de slag.

“Ons doel is om moeder op nummer 1 te zetten tijdens elk bezoek”

Waar is ons moeder mee geholpen om tot een optimaal bezoek te komen? En waarmee juist niet? Over deze vragen hebben Harrie Ottenheijm, zijn broers en zus goed nagedacht om fijne bezoeken voor moeder te creëren. Ze hebben er veel over gelezen en gehoord en met elkaar gedeeld. En nog steeds wisselen ze daarover informatie uit met elkaar. Sinds december 2019 woont hun moeder Gerrie Ottenheijm in Hof van Bluysen. Harrie vertelt namens zijn broers en zus hoe ze de bezoeken vorm geven en hoe de familie dat weet te organiseren. Het is intensief, maar het brengt ze ook heel veel en ze doen het graag. De oprechte liefde en dankbaarheid voor moeder is tijdens het hele gesprek voelbaar.

“Mijn moeder is een echte Astense. In de afgelopen jaren ben ik door haar ontzettend veel oude verhalen over Asten te weten gekomen.” Want Gerrie Ottenheijm is dol op het vertellen van oude verhalen. Deze komen naar boven door boeken waar de geschiedenis van Asten in beschreven staat of door foto’s van vroeger te laten zien. Ze kan dan ontzettend scherp dingen van vroeger naar boven halen. De familie heeft gemerkt dat televisie kijken niet haar ding is, puzzelen vindt ze juist ontzettend leuk. Haar zoon Harrie geeft aan: “Als ze iets juist niet interessant vindt, dan merken we dat snel. Dan houdt ze haar aandacht er niet bij.”

Eigen verhaal ondergeschikt

Een aantal dingen zijn heel belangrijk zijn om moeder op nummer 1 te zetten tijdens de bezoeken. Vooral empathie tonen is de sleutel tot een fijn bezoek. Door in de huid te kruipen van hun moeder komen ze tot waardevolle bezoeken. Ze gaan uit van haar interesse en daaraan is hun eigen verhaal ondergeschikt. “Als ik op vakantie ben geweest vertel ik daar wel even iets over, maar niet te veel. Het kan haar eraan herinneren dat ze zelf niet meer op vakantie kan.” De familie houdt goed in de gaten wat de gemoedstoestand is van moeder, heeft begrip voor haar emoties zoals verdriet, maar weet deze ook weer om te buigen.

Elke dag een appje

De familie zorgt ervoor dat moeder elke dag bezoek krijgt. Harrie gaat twee keer per week op bezoek bij zijn moeder: “We zijn ons ervan bewust dat wij in de gelukkige omstandigheid zijn dat we dit met z’n vijven kunnen regelen. Met een kleiner gezin is dat veel lastiger.” De familie gebruikt een digitale agenda waarin ze kunnen zien wie wanneer op bezoek gaat. Daarnaast hebben ze een app-groep om elkaar na elk bezoek te informeren. Dit zijn vaak korte berichten waarin staat wat ze met moeder hebben ondernomen en hoe zij zich daarbij voelde. Zo weet de volgende bezoeker ook meteen dat hij of zij niet weer hetzelfde boek mee hoeft te nemen. “We nemen vaak iets mee om een gesprek te starten zoals een boek, foto’s of een voorwerp.”

Zelfgemaakt memoryspel

Als Harrie bij zijn moeder op bezoek gaat, dan gaan ze vaak naar buiten. Daarna brengen ze meestal een bezoek aan het restaurant. Dan probeert hij haar in contact te brengen met anderen door het gesprek naar iets van vroeger om te buigen zodat zij een actieve bijdrage kan leveren. Dat lukt niet altijd, maar vaak wel. Als het niet lukt, dan pakt hij er een doosje met foto’s van vroeger bij. Dat neemt hij altijd mee. Een van zijn broers heeft dit memoryspel zelf gemaakt met foto’s van de ouders, van Gerrie en haar overleden man, van uitstapjes en van de kinderen. “Ik leg de helft van de foto’s op tafel en zo ontstaat er altijd een gesprek. Mijn moeder is een gevoelsmens. Dingen die indruk op haar hebben gemaakt kunnen een laetje naar informatie openen, zoals ik eens tijdens een cursus ‘Omgaan met ...’ heb geleerd.” Alle familieleden leggen tijdens de bezoeken eigen accenten, maar ze hebben allemaal als doel dat moeder ‘s avonds blij naar bed gaat.

“Een compliment, dat ze zich zo ontspande dat ze in slaap viel”

“Na mijn eerste dag als vrijwilliger heb ik er het hele weekend over gehad”, vertelde vrijwilliger Hedwig Antonissen (51) onlangs bij Hof van Bluysen. Een mooie aanleiding om haar eens te vragen wat haar zo enthousiast maakt over het vrijwilligerswerk waar zij afgelopen januari mee is begonnen. Tijdens het telefoongesprek werd overduidelijk dat zij helemaal in haar element is als zij op vrijdagmorgen met twee bewoners een activiteit onderneemt.

Hedwig werkt drie dagen in de week bij een verpakingsbedrijf. Dat is continu werken onder tijdsdruk. Totaal iets anders dan het vrijwilligerswerk wat ze bij Amaliazorg doet. “Daar kan ik echt de tijd voor de bewoners nemen. Ik ben me gaan beseffen dat ik het heel belangrijk vind om ook iets te kunnen betekenen voor een ander. Dit vrijwilligerswerk is voor

mij een mooie manier om dat daadwerkelijk te kunnen doen.”, vertelt Hedwig.

CRDL

Hedwig zet de CRDL in bij twee bewoners. “De CRDL is een interactief zorginstrument wat aanraking tussen de bewoner en mij vertaalt in geluid”. Dit maakt contact mogelijk voor bewoners die moeite hebben met communicatie en sociale interactie. Hedwig geeft aan: “Elke vrijdagmorgen ga ik aan de slag met de CRDL. Er zitten verschillende geluiden op zoals kippen-, vogel-, zen- en pianogeluiden. De afgelopen tijd heb ik gemerkt dat de ene bewoner heel goed reageert op vogelgeluiden,

omdat ze vanwege het geluid opeens over vogels begon te praten. De andere bewoner reageert juist heel goed op pianogeluiden, omdat zij vroeger accordeon heeft gespeeld. Ik had nog nooit eerder met de CRDL gewerkt, maar ik heb goede begeleiding gekregen.”

Soort rollenspel

Hedwig vertelt verder: “Bij de CRDL komt er alleen geluid als de bewoner en ik contact maken met onze handen. Ik wrijf over de hand van de bewoner, draai rondjes of tik op de hand en kijk dan welk geluid en welke reactie er ontstaat. Het is een soort rollenspel, omdat ik kijk hoe ze erop reageren en dan het volgende contact bepaal. Het zorgt voor ontspanning, oogcontact en een lach. Een van de bewoners heeft heel gespannen handen. Door te starten met een handmassage en dan met de CRDL aan de slag te gaan, heb ik gemerkt dat zij zich ontspant. Pas viel ze na een tijdje zelfs in slaap. Het klinkt misschien gek, maar eigenlijk was het een compliment dat ze zich zo kon ontspannen door deze activiteit dat ze ervan in slaap viel.”

Kijkje in de zorg

“Dit vrijwilligerswerk is voor mij ook een mooie manier om meer te weten te komen over de zorg voor mensen met dementie in het verpleeghuis. Ik heb weliswaar ervaring met dementie, omdat mijn moeder dementie heeft gehad. Samen met mijn zus heb ik dag en nacht voor haar gezorgd. Maar er zijn zoveel mensen en ook zoveel manieren waarop dementie tot uiting komt. Tot nu toe bevalt het meer dan uitstekend. Het is een positieve manier om mijn moeder te herinneren, omdat ik bij de bewoners herkenbare momenten zie. Daarnaast zie en merk ik dat ik zo ontzettend gewaardeerd word. De bewoners hebben er profijt van en het geeft mij heel veel plezier.”

Bij Catharinenberg, Kempenhaeve en Hof van Bluysen is een CRDL. Als u deze wilt gebruiken, dan kunt u een medewerker om meer informatie vragen.

Collega Froukje in gesprek met koningin Máxima over haar overstap naar de zorg

Op maandag 22 maart mocht collega Froukje van der Wijk (41) in gesprek met koningin Máxima. Op die dag vond de opening van de Ontdek de Zorg week plaats. Koningin Máxima sprak daarom met vier zij-instromers die vanuit een hele andere baan de stap naar de zorg hebben gemaakt. Waaronder Froukje!

Froukje heeft twintig jaar lang bij een uitgeverij gewerkt. Ze dacht er al langer over om over te stappen, maar onlangs was het echt zover. Ze is nu BBL-leerling Verpleegkunde bij Amaliazorg Catharinenberg in Oisterwijk. Ze geeft aan: “Ik dacht dat ik de oudste was, maar dat is niet zo. Ik ben heel blij met de overstap. De glimlach van een bewoner op de groep maakt mijn dag al goed.”

Bekijk het gesprek door de QR-code te scannen.

Foto's: Ontdek de Zorg

Een jaar corona

Corona is alweer meer dan een jaar in ons midden. We willen het allemaal graag achter ons laten. Het heeft ons veel angst, onzekerheid en verdriet gebracht, maar soms ook een positief moment. Collega Carin stuurde ons een quarantainedagboek en met collega Anneriet kijken we terug en dromen we ook alvast over een toekomst zonder corona en met knuffels, want we zien dat de vaccinaties hun werk doen.

Een quarantaine dagboek

En dan ineens is het toch zo, het staat zwart op wit... 'U bent positief'... ik heb corona. Het verbaast me niet. Ik ben moe, verkouden en heb een luchtweginfectie. Het eerste wat in mij opkomt is: "Wat nu?"

Ik geef het meteen door op het werk waar al meerdere bewoners en collega's positief zijn getest. Ik ga op onze slaapkamer in quarantaine. Omdat we geen extra slaapkamer hebben gaat mijn man in de huiskamer met zijn matras op de grond proberen zijn nachtrust te vinden. Onze twee zonen hebben online les. Ze zitten afgewisseld in de huiskamer of op hun slaapkamer en zijn bang om besmet te worden. Ook zij moeten binnen blijven.

Het is zaterdag

Ik "sluit me boven op" met wat boeken, schrijfgerei en mijn mobiel. Al die tijd blijf ik strikt op de slaapkamer. Daar schieten er allerlei gedachten door mijn hoofd. Ik denk aan de collega's die gezond zijn. Zij moeten veel werken, improviseren, flexibel zijn en zich aanpassen om het de bewoners zo comfortabel mogelijk te kunnen maken met alle regels in acht nemende. Er wordt veel van hen verwacht. De zieke bewoners en collega's... corona, er hangt zoveel aan vast.

Het is maandag

Het is mijn derde dag in quarantaine. Ik heb gelukkig een tv op de slaapkamer en ik doe maar eens mee met Nederland in beweging. Het valt me zwaar. Ik ben kortademig en doodmoe. Dus ga ik weer in bed liggen. Van al dat liggen heb ik last van mijn rug en zij gekregen. Ik weet niet goed meer hoe ik moet liggen van de pijn. Dan denk ik aan één van de bewoners die veel pijn heeft en zo afhankelijk is. Ik kan zelf mijn bed uit en een stukje lopen in de slaapkamer. Ik kan zelf afwisselen met lopen, liggen, staan en zitten... wat een voorrecht!

Zegeningen tellen

Ook leef ik mij in. Hoe vergaat het de bewoners met corona die het niet meer kunnen begrijpen? Er wordt verwacht dat ze alleen op hun kamer blijven of in een andere ruimte verblijven die hun niet bekend voorkomt. Op je kamer blijven... waarom toch? Ik wil lopen, ik wil nabijheid, ik wil me gezien voelen, ik wil aandacht, ik zoek vertrouwen en veiligheid. Ondanks dat ik me ziek voel en dat het niet gemakkelijk is, tel ik mijn zegeningen. Ik begrijp en ik ben mobiel. Vanuit mijn slaapkamer zie ik de zon schijnen wat de sneeuw laat glinsteren. Het is een prachtig gezicht.

Carin van der Vleuten
Huiskamermedewerker Blijendaal

Terugkijken en dromen over de toekomst

Anneriet van Ham - Ketelaars werkt bij Amaliazorg Catharinenberg. Tot en met november vorig jaar als medewerker van de dagbesteding voor thuiswonende senioren en inmiddels als gespecialiseerd medewerker welzijn.

"Van medio maart tot en met mei 2020 was de dagbesteding van Catharinenberg voor thuiswonende senioren tijdelijk gesloten. In die periode was ik bezorgd over de gasten. Ik was bezorgd dat ze zouden vereenzamen en dat het niet goed met ze ging. Mijn collega's en ik hebben elke week met hen gebeld, maar bij sommige gasten werkte dat niet. We hebben ze een bloemetje gebracht en kaartjes gestuurd. Toen we weer op konden starten was er bij sommige gasten veel angst om corona te krijgen. Als mantelzorger voor mijn moeder had ik last van angst- en schuldgevoelens als ik bij haar op bezoek was geweest. Op weg naar huis dacht ik dan regelmatig: "Hopelijk heb ik geen corona achter gelaten."

Eind november heb ik zelf corona gekregen. Ik ben erg ziek geweest en nog steeds niet opgeknapt. Nog steeds werk ik halve dagen, omdat ik snel overprikkeld ben en mijn conditie nog steeds niet goed is. Ik vind het moeilijk te aanvaarden dat het zo lang duurt voordat ik weer helemaal opgeknapt ben.

Positieve momenten

Er waren ook positieve momenten. Op het werk kwamen er regelmatig mensen belangeloos buiten muziek maken. Het was prachtig om de bewoners hiervan te zien genieten. Vooral in de moeilijke periode dat familie niet op bezoek mocht komen. Ook privé waren er positieve momenten. Zo heb ik meer tijd met de kinderen door gebracht, omdat zij niet op pad konden.

Dat was gezelliger. Er was ook meer rust en tijd voor elkaar, omdat er minder sociale verplichtingen waren. Hopelijk kan ik in de toekomst ook meer balans bewaren tussen rust en sociale verplichtingen.

Toekomstplan en -wens

Hopelijk kunnen we deze zomer weer bij elkaar komen. Als dat kan, dan organiseer ik een groot tuinfeest. Het zou fijn zijn als we weer op een ontspannen manier met elkaar om kunnen gaan zonder bang te hoeven zijn voor besmetting. Op het werk is de afgelopen periode ook heel zwaar geweest door alle (veranderingen in) regels. Het zou erg prettig zijn als we geen mondkapjes meer hoeven te dragen. Communiceren met de gasten en bewoners gaat niet alleen maar met woorden. Door de mondkapjes missen we de mimiek enorm. Dat merken we duidelijk. Het zou heel fijn zijn als dat niet meer hoeft."

Carin is ons nieuwe redactielid. Volg jij haar voorbeeld?

We zijn blij dat Carin de redactie vanaf deze editie komt versterken. Vind je het leuk om mee te denken over de inhoud van het Klaverblad en te speuren naar nieuws op jouw locatie? Dan zijn we op zoek naar jou! Je mag ook artikelen schrijven als je dat leuk vindt, maar dat hoeft niet.

Heb je interesse of wil je meer weten?

Stuur dan een e-mail naar Anneloes van Erp (a.v.erp@amaliazorg.nl). Ben je vrijwilliger? Ook dan mag je reageren. Graag zelfs!

Update:
Carin is inmiddels hersteld en weer aan het werk.

Een duik in de wereld van de Ondernemingsraad

De ondernemingsraad (OR) heeft op 23 en 24 maart 2021 een tweedaagse OR-training gevolgd. Voor alle leden was dit de eerste OR-training. "Het was erg intensief, maar vooral enorm leerzaam. We hadden elkaar in deze coronatijd als OR-collega's nog niet eerder fysiek kunnen ontmoeten, omdat overleg digitaal plaatsvond. Het was ontzettend fijn om elkaar nu eens in het echt te kunnen zien.", aldus vicevoorzitter Miriam van Meel.

Belangrijkste motivatie

Tijdens de start van de training lichtten alle leden hun beweegredenen toe om deel te nemen aan de ondernemingsraad. Deze bleken ontzettend goed met elkaar overeen te komen. De belangrijkste motivatie van alle leden is om een bijdrage te leveren aan een stabiele, gezonde en flexibele organisatie waar mensen graag willen werken.

Basisregels

Tijdens de training zijn uiteraard de basisregels van de wet op de ondernemingsraad (WOR) doorgenomen en uitgelegd. De leden hebben geleerd hoe ze alert en adequaat kunnen reageren op zaken die op hun pad komen. Maar ook hoe ze met de bestuurder, het management en de Raad van Toezicht mee kunnen denken over de toekomstplannen van Amaliazorg. Daarnaast stonden ook onderwerpen als

adviesrecht, instemmingsrecht, geheimhouding en het recht op initiatief op de agenda. De 'do's and don'ts' en veel praktische tips zijn de revue gepasseerd. Miriam vertelt: "Wij hebben een helder beeld gekregen van wat er in de wereld van de ondernemingsraad zoal kan gebeuren en hoe wij kunnen handelen bij advies- en instemmingsaanvragen." Han Hendrikse (directeur-bestuurder van Amaliazorg) sloot aan het einde van de eerste cursusdag aan. Hij heeft in het kort zijn visie op de organisatie gegeven en zijn ideeën over de toekomst van Amaliazorg toegelicht. Ook de positie van de ondernemingsraad is besproken.

Opperbeste sfeer

"Het waren erg nuttige scholingsdagen. Bovendien is de sfeer binnen de OR opperbest. We zijn open naar elkaar en er heerst vertrouwen.

Dit zorgde ervoor dat het ook gezellig was." Dat zijn belangrijke ingrediënten voor een goede onderlinge samenwerking.

Jullie belangen

Dré Hendriks (voorzitter van de OR) geeft aan: "Alle leden zijn zich bewust van hun rol binnen Amaliazorg. Wij gaan ons uiterste best doen om de belangen van de medewerkers zo goed mogelijk te behartigen." Voor vragen en/of suggesties is de OR bereikbaar via or@amaliazorg.nl. De OR laat regelmatig iets van zich horen via het Klaverblad en/of nieuwsbrieven. "Een goed contact met jullie is voor ons onmisbaar om goed te kunnen functioneren.", sluit Dré af.

OR-lid gezocht!

Wij zoeken nog een enthousiaste zorg- of facilitaire medewerker om de laatste beschikbare plek in de OR op te vullen. Wij zoeken bij voorkeur iemand vanuit de locatie **Kempenhoeve** of **Blijendaal**. Stuur een e-mail naar or@amaliazorg.nl

OR-leden

- Debby van den Berselaar, Catharinenberg
- Dré Hendriks, staf, voorzitter
- Elle Verbeek, Kempenhoeve
- Joep van Kemenade, Hof van Bluysen
- Marja Laros, Van Haarenstaete
- Miriam van Meel, Catharinenberg, vicevoorzitter
- Sanne Proenings, Hof van Bluysen
- Yvonne Hulsen, Van Haarenstaete
- Marlies van Roij, ambtelijk secretaris

Puzzel mee!

En win een VVV-cadeaukaart

Puzzel mee en win een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25. Ieder seizoen brengt zijn eigen geuren, smaken, activiteiten en natuurlijk bloemen mee! Welke vijf lentebloemen zijn dit? Noteer de gevraagde letters en ontdek welk woord we zoeken. Stuur de oplossing vóór 1 juli 2021 naar communicatie@amaliazorg.nl. De winnaar ontvangt persoonlijk bericht.

Noteer de **derde letter** van deze bloem in het **eerste antwoordvakje**

		1	
--	--	---	--

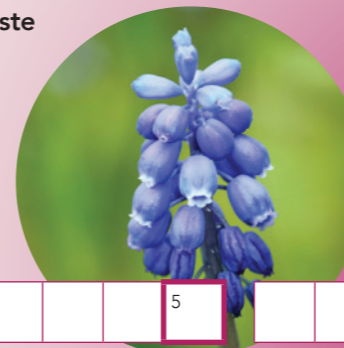
Noteer de **zevende letter** van deze bloem in het **tweede antwoordvakje**

							2	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

Noteer de **laatste letter van het eerste woord** van deze bloem in het **laatste antwoordvakje**

					5				
--	--	--	--	--	---	--	--	--	--

Noteer de **laatste letter** van deze bloem in het **vierde antwoordvakje**

					4
--	--	--	--	--	---

					3
--	--	--	--	--	---

Noteer de **eerste letter** van deze bloem in het **derde antwoordvakje**

Het woord dat we zoeken, is:

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Vul hier de oplossing in!

De winnaar is...

Vorige keer stond er ook een prijspuzzel in het Klaverblad. Er zijn meer dan 60 goede inzendingen binnengekomen. Hieruit is een winnaar getrokken. Dit is **Ilona Voet**. De VVV-cadeaubon van 25 euro komt snel naar je toe! Veel plezier ermee.

Welke spullen maken mij blij?

De **5** favoriete spullen van *Elke*

De vijf favoriete spullen van Elke Vissers (27). Ze is gespecialiseerd medewerker welzijn bij Van Haarenstaete. Ze woont samen met haar vriend Mike in Zeist. Binnenkort verwachten ze hun eerste kindje.

Ik kan erg fanatiek worden...

Ik heb altijd al van spelletjes spelen gehouden. Een avond is voor mij al snel gezellig als er een spelletje gedaan wordt. Als ik dan toch favoriete spellen moet kiezen, dan ga ik voor het Keezenspel en voor 30 seconds. Vooral bij die laatste kan ik erg fanatiek worden!

Een blokje om of een langere wandeling

Ik ga graag met mijn vriend een eindje wandelen. Naar het bos bijvoorbeeld, maar vaak gaan we gewoon in de buurt even een blokje om. We wonen in een erg mooi gebied. Meteen als we deur uitstappen zijn we al in de natuur.

Mijn guilty pleasure bekijken

Mijn tablet is onmisbaar. Met kerst heb ik zelfs een toetsenbord gekregen, zodat ik ook apps zoals Word op de tablet kan gebruiken. Ik gebruik de tablet vooral om series te kijken. En dan het liefste om First Dates terug te kijken – dat is mijn guilty pleasure! Maar ook om boeken te lezen en mijn receptenboek bij te houden.

Wil jij

de volgende keer in deze rubriek vertellen welke spullen jou blij maken? Zo leren we elkaar ook op een andere manier kennen. Stuur dan een mail naar communicatie@amaliazorg.nl

Hij heet Jimmie

Dit is mijn plant Jimmie. Ik houd enorm veel van bloemen en planten! Helaas heb ik allesbehalve groene vingers en kan ik zelfs nog geen cactus levend houden. Maar gelukkig houdt Jimmie het al aardig lang vol!

Zodra ik thuis ben...

Ter ontspanning speel ik graag een spel op de Playstation 5. Hier kom ik niet vaak aan toe, maar ik kan er erg van genieten als ik er tijd voor heb.